

[Skatteministeren]

Dette indebærer, at forberedelsen og gennemførelsen af vurderinger foretages af den kommunale forvaltning med bistand fra den statslige told- og skatteforvaltning. 1. klageinstans bliver skatteankenævnene, og 2. klageinstans skal fortsat være Landsskatteretten. Ved sammenlægningen af lignings- og vurderingsmyndighederne overflødiggøres vurderingsrådene og skyldrådene, som derfor foreslås nedlagt.

Vurderingsloven foreslås endvidere ændret således, at der fra 1992 bliver påbegyndt årlige almindelige vurderinger med deraf følgende klageadgang for alle ejendomme i stedet for de hidtidige 4-årige vurderinger.

Som følge af nedlæggelsen af skatterådene og indførelsen af årlig klageadgang på vurderingsområdet må der – alt andet lige – forudses et midlertidigt øget pres på Landsskatteretten.

Med det formål at sikre, at skatteankenævnenes afgørelser træffes på det bedst mulige grundlag, og at det antal sager, der påklages til Landsskatteretten, begrænses mest muligt, foreslås indført regler om, at skatteankenævnene i hver enkelt klagesag skal udarbejde en sagsfremstilling. Klageren skal have lejlighed til at fremkomme med sine bemærkninger til sagsfremstillingen, forinden skatteankenævnet afgør sagen. Sagsfremstillingen skal senere medsendes ved en eventuel klage til Landsskatteretten.

Som yderligere klagebegrænsende foranstaltning foreslås indført et gebyr ved klage til Landsskatteretten på 500 kr. Gebyret tilbagebetales, hvis klageren får helt eller delvis medhold i klagen til Landsskatteretten.

Det er i øvrigt min hensigt at tage spørgsmålet om Landsskatterettens forhold i den ændrede klagestruktur op til nærmere behandling under udvalgsbehandlingen af lovforslagene, herunder Landsskatterettens ressourceforhold samt spørgsmålet om en vis regionalisering af Landsskatterettens virkeområde.

Den ændrede struktur på skatte- og vurderingsområdet foreslås som hovedregel sat i kraft pr. 1. januar 1990. Skatterådene foreslås dog bevaret frem til 1. juli 1990 med henblik på afslutning af verserende sager. På vurderingsområdet foreslås den ændrede struktur sat i kraft pr. 1. januar 1992, samtidig med næste almindelige vurdering.

Statens overtagelse af opgaverne vedrørende inddrivelse af selskabsskatter og A-skatter og opgaverne vedrørende arbejdsgiverkontrollen foreslås gennemført pr. 1. maj 1990.

Med lovforslagene vil der blive gennemført en meget væsentlig forenkling af strukturen på skatte- og vurderingsområdet. Samtidig bliver der gennemført en større ensartethed mellem vurderingsopgaven og ligningsopgaven, også i klageleddet.

Generelt set indebærer gennemførelsen af forslaget om den nye struktur meget væsentlige fordele og forbedringer på det administrative område.

Kun i meget begrænset omfang må der påregnes et vist administrativt merarbejde i forbindelse med forslagene. Der kan bl.a. peges på den øgede statslige indsats i forbindelse med overvågningen og vejledningen af kommunernes lignings- og vurderingsarbejde.

Forslaget vil, når overgangsperioden i 1992 er forbi, samlet medføre årlige statslige besparelser på mindst 60 mio. kr. De statslige besparelser, der med sikkerhed kan konstateres, består af honorarer til medlemmerne af de råd, der efter forslaget skal nedlægges.

Uden for de 60 mio. kr. må der forventes en række yderligere besparelser som følge af de administrative lettelser. Disse besparelser er dog vanskeligere at skønne over og vil blive udmøntet løbende som led i de statslige rationaliseringer.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til de to lovforslag, skal jeg anbefale forslagene til Folketingets hurtige og velvillige behandling.

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Jeg skal herved tillade mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om udstykning og anden registrering i matriklen.

(Lovforslag nr. L 8).

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser. (Konsekvensændringer som følge af forslag til lov om udstykning og anden registrering i matriklen).

(Lovforslag nr. L 9).

Forslag til lov om afgift ved udstykning m.m.
(Lovforslag nr. L 10).